

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2019, č. j. KUOK 66990/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 28. 12. 2020, č. j. 72 A 34/2019 - 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2019, č. j. KUOK 66990/2019, ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

[2] S ohledem na skutečnost, že kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), konkrétně uvedení důvodů, pro které byla kasační stížnost podána, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 2. 2021, č. j. 6 As 48/2021 - 9, stěžovatele vyzval k jejich doplnění v zákonné lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Zároveň stěžovatele poučil, že nevyhoví-li ve stanovené lhůtě výzvě soudu k odstranění vad kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta (§ 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[3] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo let uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[4] Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, bylo doručeno jeho zástupci prostřednictvím systému datových schránek dne 11. 2. 2021 (čtvrtek). Posledním dnem lhůty pro doplnění kasační tak byl čtvrtek 11. 3. 2021. Stěžovatel na usnesení soudu nijak nereagoval a ve stanovené lhůtě náležitosti kasační stížnosti nedoplnil. Pro tuto vadu nebylo možné v řízení pokračovat.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud zároveň o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu